

efter Sterlingværdien, og i det Øjeblik, Sterlingværdien gaar op i Forhold til Kronen, vil de Priser, der fastsættes i Kroner, blive højere. Disse Priser vil øjeblikkelig paavirke Forbruget, sætte Udgifterne op og derved have Tendens til at forhøje Prisniveauet i Danmark, saa for mig staar det saadan, at der er en overordentlig nær Forbindelse mellem vor Krones Værdi maalt i Sterling og Priserne paa de vigtigste Varer i det almindelige danske Forbrug. Ikke alene for de Varer, jeg her har nævnt, er der en saadan nær Forbindelse, idet Prisen faktisk fastsættes efter Sterlingkursen, men for de Varer, som indgaar i dansk Forbrug, og som kommer fra oversøiske Pladser, vil det i de fleste Tilfælde tillige være aldeles afgørende med Hensyn til Prisen, hvad Sterlingen staar i, idet jeg har Indtrykket af, at i hvert Fald de fleste af dem altid betales i Sterling, saa jeg er ikke sikker paa, at man har Ret i, at Sterlingkursen og vor Krones Værdi egentlig kan bevæge sig ret frit uden at have stærk Tilbøjelighed til at paavirke Prisniveauet for de Varer, der indgaar i vort daglige Forbrug. Jeg tror, hele vor Handelsmekanik og vore Omsætningsforhold er saadan indrettet, at Sterlingkursen netop øjeblikkelig paavirker Prisniveauet og vistnok paavirker det i langt større Grad end i andre Lande, hvor der muligvis kan være et indenlandsk Prisniveau paa visse Varer, som ikke har saa nær Forbindelse med den udenlandske Valuta, som Tilfældet er i Danmark.

Med disse Ord skal jeg slutte mine Bemærkninger. Mit Parti er villigt til at gennemføre dette Lovforslag, saaledes som det har været det i Folketinget, men vi mener at have Grund til at hævde, at der burde være sat betydeligt mere ind paa at opnaa bedre Betingelser for Staten i det Forhold, hvori den indtræder, og jeg vil stadig hævde, at jeg tror, der er Mulighed for at opnaa bedre Betingelser paa det Omraade, jeg nævnte sidst, overfor Privatbankerne. Og jeg henstiller til den højtærede Finansminister, at der ved Forhandling med Nationalbanken gøres et Forsøg paa at faa Nationalbankens eventuelle Fortjeneste henlagt til en særlig Fond, som Nationalbanken ikke selv raa-der over, men som den skal have Statens Sanktion til at raade over. Selv om disse Forhandlinger ikke skulde blive tilendebragt i Dag — de kan formentlig let tilendebringes i Dag —, ser jeg ikke, at der vilde være sket nogen stor Ulykke derved.

Det ligger jo ikke saadan, at hvis Forslaget ikke vedtages paa Time, indtræder der visse økonomiske Forskydninger her og der, og det har allerede vist sig, at den Frist, som den højtærede Finansminister satte paa et vist Tidspunkt, to Dage, har kunnet overskrides; vi er nu paa den tredie Dag. Men jeg mener i øvrigt, at saadanne Forhandlinger udmærket godt kan føres i Dag, hvis der er Villie dertil hos Regeringen. Jeg kan ikke tænke mig, at Nationalbanken skulde ville modsætte sig en saadan Forandring i Forslaget, der jo kun kommer til at virke i det Tilfælde, at hele Foranstaltningen giver Gevinst, thi i saa Fald behøver Nationalbanken jo ikke at frygte for Konsekvenserne. Nationalbanken trænger jo ikke særlig til disse Penge, hvis denne Foranstaltning gaar godt; den har ret rigelige Pengemidler staaende i sine Beholdninger, hvilket vi maaske nærmere kan tale om ved en anden Lejlighed. Jeg beder altsaa den højtærede Finansminister om at foretage dette Forsøg paa at opnaa en gunstigere Stilling for Staten, end der i Lovforslaget er sikret den.

Schovelin: Det konservative Folkepartis Gruppe her i Tinget kan efter Omstændighederne gaa med til dette Lovforslags Gennemførelse. Dette sker selvfølgelig under Hensyn til den hele Situation og blandt andet da ogsaa under Hensyn til den saa at sige enstemmige Vedtagelse af denne Foranstaltnings anbefaling i den saakaldte Valutakonference. Noget andet er, at det naturligvis ikke er uden Beklagelse, at man saaledes ser Nationalbanken delvis give Ævred op. Det er dog saa, at det er Nationalbanken, der af Loven er blevet henvist til at holde Landets Pengevæsen paa Verdensparitetens Højde og i den Anledning er blevet udrustet med store Privilegier. Og naar den nu synes ikke til mene sig i Stand til fuldt ud at magte denne Opgave, er det jo et bedrøveligt testimonium paupertatis, den har udstedt for sig selv. Man kan vanskeligt værge sig imod det Indtryk, at der ikke altid har været de rette Mænd paa de rette Pladser i Banken. Jeg vil gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden paa, hvorledes det i Nationalbankens Historie har vist sig, at hver Gang denne Historie har haft et mere glørværdigt Forløb, har der siddet Direktører, der ikke alene havde praktisk Bankkendskab, men ogsaa var velforfarne i Seddelbankernes Teori og hele den naturlige Forstaaelse af Handels-